

klassen, saa gjør det mig meget ondt; det har været langt fra mig at ville sige noget Saa-
dant. Jeg kjender Huusmænd og Inderster,
der efter deres ringe Evne ere ligesaa omhyg-
gelige for deres Børns Opdragelse som Andre;
men jeg kjender ved Siden af dem en anden
Stamme, som jeg vil belægge med Navnet
Proletariat; det er den, jeg har sigtet til, og
jeg troer med Rette. Hvad den sidste ærede
Taler omtalte, at de af mig stillede Forslag
ved deres Vedtagelse skulde give Anledning til,
at nærværende Lov nu ikke kom ud, det vilde
jeg, naar det blev Tilfældet, beklage; men ikke
bestomindre kan jeg ikke under nogen Omstæn-
dighed beqvemme mig til at tage det tilbage;
jeg mener, at selv om dette skulde blive Føl-
gen deraf, hvad jeg dog ingenlunde troer, saa
er det dog efter min Mening mindre uheldigt
at vente et halvt Aar længere paa en Lov,
end at faae en Bestemmelse ind i Loven, som
aldrig kan tages tilbage, naar den først en-
gang er givet, (Stemmer: Jo!). Nei,
aldrig!

Valentin: Selv de Herrer, der til en
vis Grad maatte dele den Ansuffelse, som den
ærede Forslagsstiller har udtalt, og som i det
Mindste maatte tillægge hans Betænklichkeiten
store Vægt, end flere Talere her have yttret,
ville vistnok ikke stemme for det, naar det skal
begrundes af Hensyn til Communeens
Lærv. Jeg troer ikke, at man kan antage,
at nogen Fare vil opstaae for Communen,
fordi de unge Mennesker tidligere end nu sif
Lov til at vælge den Maade, hvorpaa de
kunde finde deres Erhverv. Det er dog ganske
vist, at det ikke er fra det 18de og 22de Aar,
at disse Mennesker kunde falde Communen til
Last; det er først i en senere Alder, at Saa-
dant indtraffer. Man seer nu ofte, at en Ar-
bejder, efter at være traadt ud af Lyndefor-
holdet, ikke altid er i Stand til at finde det
fornødne Erhverv for sig og sin Familie; men
Grunden dertil ligger ofte deri, at han i en
for lang Tid er forbleven i Lyndeforholdet,
hvori der ikke bliver givet ham nogen Anviis-
ning til et særegent Arbejde, hvortil han især
maatte have Anlæg. Deri ligger det, at han
ikke har kunnet erhverve sig en saadan Fær-
dighed i Benyttelsen af Redskaber og øvrige

Gaandgreb, ved hvilke han kunde være bleven
en dueligere, altsaa ogsaa en bedre lønnet Ar-
bejder, deri nemlig: at han ikke tidligere selv har
kunnet vælge sit Arbejde. Thi ved Siden af Alt,
hvad man kan fremhæve til Fordeel for
Lyndeforholdet, maa man dog ikke oversee,
at Lønnen derfor ikke afhænger af den bedste
Anvendelse af Tiden, men at den er stipuleret
eens saavel for den slittige som for den ester-
ladne, den duelige saavel som den mindre due-
lige Arbejder; der savnes saaledes en Spore
for den Arbejdende til at agte paa at anvende
sin Tid paa den bedste Maade. Dette følger
ham senere, naar han træder ud af Lyndes-
forholdet, ligesom han ogsaa, ved at indtræde
i en Dagleiers Stilling, savner en saadan
Forberedelse til Arbejdet, at han derved kan
blive den dygtigere og altsaa den heldigere
stillede Arbejder. Jeg troer netop, at, naar
man giver Enhver Udgang til at kunne be-
nytte sine Evner og sin Tid paa den Maade,
som stemmer bedst overeens med hans natur-
lige Anlæg, vil man betrygge Communen,
og altsaa troer jeg ikke, at det kan være Hen-
syn til nogen Fare for Communen, som kunde
begrunde, at man skulde stemme for dette For-
slag; idetmindste kan jeg ikke af dette Hen-
syn lade mig bevæge dertil. Jeg troer heller
ikke, at den Sikkerhed, man deri vil see for
Ungdommens Bevarelse, i Virkeligheden er
saa stor, at man af den Grund skulde stemme
for Forslaget; ogsaa fortjener det vistnok at
komme i tilbørlig Betragtning, at man, ved at
antage dette saavel som hvilket som helst af de
stillede Forslag, efter min Forming vil umulige
gjøre Lovens Vedtagelse i denne Session.

J. Pedersen (Præstis Amts Afd. Valg-
freds): Ja, denne sidste Bemærkning har for-
mig en temmelig stor Vægt; men jeg kan dog
ikke undlade at gjøre endnu en Bemærkning,
nærmest fordi den ærede Forslagsstiller's Dtrin-
ger gave Anledning til Afbrydelse, hvorved
blev raabt Malkepiger; efter min Formening
vil der maaskee være den allerførste Fare for
endeel af det Slags Tjenesteyende (Latter!).
Ja, mine Herrer! jeg haaber, at de maaskee
ville høre, hvad jeg derom ønsker at sige; der-
som det er latterligt, hvorfor loe de da ikke ad
Afbrydelse, som jeg nu tager til Indtægt?